

ikke beskæftiger sig med dette Budget — vil han finde en Opgørelse, som viser, at i Postvæsenets Ejendomme staar der for 1909—10 4 Mill. Kr. med et rundt Tal og i Postvæsenets Materiel neppe 2 Mill. Kr. Endelig er der udlaant godt 200,000 Kr. til Bygninger, Befordringer o. s. v. Det er den samlede, anslaaede Værdi af Postvæsenets Ejendele. De ere selvfølgelig ikke Aktiver i den Forstand, at de give Rente, og det vilde heller ikke være rigtigt at forlange, at der skulde kunne komme Renter ind. Men jeg gør dog opmærksom paa, at det med Rette kan kræves, at Postvæsenets Overskud er saa stort, at det ogsaa dækker Renten af den i disse Bygninger o. s. v. anbragte Kapital.

Jeg henviser i Forbindelse hermed til de Bemærkninger, som findes i Slutningen af Anmærkningerne til § 6, for saa vidt det vedrører Postvæsenet. Vi have der gjort opmærksom paa, at ganske vist er Postvæsenets Overskud gjort op til noget over 1,200,000 Kr., men at det maa erindres, at der er en hel Del Udgifter vedrørende Postvæsenet: til Lønninger, til Generaldirektionen, til Pensioner, Understøttelser o. s. v., som ikke findes paa selve Postvæsenets Budget. Naar det tilsammen bliver taget med i Betragtning, vil Postvæsenets Overskud gaa ned til 800,000 Kr., altsaa børtset fra, at vi ikke have Renter af de Penge, der ere anbragte i Bygningerne. Jeg vil meget forvare mig imod, at vi med Rette kunne kræve, at der skulde kunne svares Rente af de anførte 6 Mill. Kr., og jeg antager, at det ærede Medlem er enig med mig i, at det skulle vi heller ikke kræve. Paa den anden Side gør jeg opmærksom paa, at Overskuddet ingenlunde kan siges at være for stort. Vi ere ikke komne ud over det, det ærede Medlem siger, vi pleje at gaa ud fra, nemlig, at det skulde kunne bære sig, endside, at Staten skulde tjene Penge derpaa. Jeg tror endda, det kan gaa noget op med Overskuddet, uden at man kommer paa den forkerte Side.

Jeg tror dermed at have berørt de Forhold vedrørende Postvæsenet, som ere fremdragne af ærede Medlemmer, og jeg skal derefter gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende de Udtalelser, som have knyttet sig til Spørgsmaalet om Bevillingerne paa § 19 A. Der blev af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), jeg tror ogsaa af det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen), udtalt en Beklagelse over, at man havde strøget 12,500 Kr. til Foredrag i Haandværker- og Indu-

striforeninger. Jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds udtalte, at han antog, det var et af Kravene fra den saakaldte Sparekommission. Det er rigtigt. Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) har givet adskillige Oplysninger om, hvorledes Kommissionen som en Slags Prøve, tror jeg det ærede Medlem sagde, havde henstillet forskellige Besparelser til Ministerierne. Der var for Indenrigsministeriets Vedkommende dels foreslaaet at stryge disse 12,500 Kr. til Foredrag og dels henstillet, at man for en hel Række Skolers, de saakaldte Fagskolers, Vedkommende, gik til Afvikling af Tilskuddene, saa snart det lod sig gøre. Jeg mener, det er rigtigt, at Sparekommissionen — jeg maa vel bruge det populære Udtryk — for disse Skolers Vedkommende netop har brugt den Vending, at Tilskuddene afvikles, „saa snart det kan lade sig gøre“, idet det vistnok vilde være for haardt, om man overfor saadanne Skoler, der ere i Gang, og som regne med det Statstilskud, de have, paa en Gang uden Forberedelse og uden Forhandling med de paagældende Foreninger, som have Skolerne, gik hen og strøg disse Tilskud. Det vil ses af Anmærkningerne, der knytte sig til Bevillingerne til disse Fagskoler, at Ministeriet allerede har, om jeg saa maa sige, ved Anmærkningerne — det vil selvfølgelig ogsaa ske i direkte Skrivelse — forberedt de paagældende Foreninger paa, at der vil blive givet nye Regler med Hensyn til Tilskuddet til disse Fagskoler.

Det samme Hensyn har været afgørende for to Bevillinger paa § 26. De tidligere Bevillinger vare givne paa et vist Aaremaal som første Del af en treaarig eller femaarig Bevilling, hvad det nu er. For to af Bevillingernes Vedkommende paa § 26 er Forholdet det, at Aaremaalet udløber i Aar, og der var blevet ansøgt om, at der maatte blive givet Bevilling for de næste 3 eller 5 Aar. Men Ministeriet har ment i Overensstemmelse med Sparekommissionens Henstilling, at det ikke vilde være rigtigt nu at binde sig til bestemte Tilskud for mere end et Aar. Derfor ere de to paagældende Bevillinger paa § 26 opførte alene for det kommende Aar.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) nævnedes som Eksempel paa det efter hans Mening mindre heldige Forhold, at man havde Bevillinger til et eller andet i Almindelighed, Tilskuddet til Tyendespareforeningen, og mente, at de 8,000 Kr. kunde gøre mere Nytte, hvis de bleve givne direkte til Forhøjelse af Renten.